

Arrest

nr. 69 031 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. FRERE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 31 januari 2011 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 juli 2011 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan op 29 juli 2011 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen welke luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma, geboren te Smederevska Palanka (Servië) en woonachtig te Mladenovac (Servië) en beschikt u over de Servische nationaliteit. U bent in 1977 geboren te Smederevska Palanka (Servië). Uw vader had naast een huis in Podujevo, Kosovo, ook nog een huis in Mladenovac, Servië. Uw vader pendelde tussen beide steden voor zijn werk. Toen de spanningen tussen de Serviërs en de Albanezen opliepen werd ook uw vader gevisieerd door de Albanezen aangezien hij werkte in Servië. Toen ook jullie werden lastiggevallen door de Albanezen in Kosovo besloot uw vader naar Servië te verhuizen. Omstreeks 1985 / 1986 verhuisden jullie dus naar het huis van uw vader in Mladenovac. U woonde sindsdien ook nooit meer in Kosovo en ging enkel nog voor begrafenissen of huwelijksvieringen naar Kosovo. In Servië kende u allerlei problemen. Zo werden jullie vaak bedreigd en aangevallen door Serviërs die zich ophielden in een café in jullie straat. Ze braken bij jullie binnen en vernielden jullie huis. U werd ook onheus behandeld door de politie, u werd onterecht opgepakt en uitgescholden. In Servië vond u ook geen officieel werk omdat de Serviërs geen Roma in dienst wilden nemen. Jullie kinderen kenden problemen op school en ook de Servische dokters behandelden jullie niet goed. Door al deze problemen kreeg u en uw vrouw ook nog eens last van stress. Op 29 januari 2011 verliet u Servië samen met uw vrouw H.(...) A.(...) (CG11/11328; O.V. 6.759.676) en kinderen. Ook uw broer R.(...) V.(...) (CG 11/11297; O.V. 6.759.649) en zijn vrouw R.(...) S.(...) (CG 11/11297B; O.V. 6.759.649) en hun kinderen vergezelden jullie. Op 31 januari 2011 kwamen jullie in België aan en diezelfde dag nog vroegen jullie asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart van 21 september 2009, uw geboorteakte dd. 11 december 2006, uw Servisch rijbewijs van 21 december 2009 alsook uw bakkersdiploma van 16 september 2004. Daarnaast legde u nog een krantenartikel van de krant Blic voor waarin de aanval op een jonge Roma beschreven staat.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde Kosovaarse nationaliteit op geen enkele manier heeft weten hard te maken. U woont naar eigen zeggen al sinds ongeveer 1986 / 1987 onafgebroken in Mladenovac, Servië en u ging slechts af en toe op bezoek bij familie in Kosovo (CGVS, p. 4). Daarenboven heeft u nooit Kosovaarse identiteitsdocumenten gehad en beschikt u enkel over recente Servische identiteitsdocumenten die dateren van na de Kosovaarse onafhankelijkheid (CGVS p. 7). U verklaarde ook niet precies te weten wat uw nationaliteit is en dat u dacht Kosovaar te zijn omdat de Serviërs jullie Kosovaren noemden (CGVS, p. 3). Gezien bovenvermelde opmerkingen zal uw vrees dan ook enkel ten aanzien van Servië beoordeeld worden. In Servië was u volgens uw verklaringen het slachtoffer van verscheidene problemen met etnische Serviërs. Zou zouden een zeven- of achttal maand voor jullie komst een aantal Serviërs uw huis binnengedrongen zijn die alles kapot geslagen hebben en eveneens zaken gestolen hebben. Om de paar maand zouden deze personen die zich ophielden in een café dicht bij jullie huis, de wijk waarin jullie wonen binnenkomen en jullie uitschelden (CGVS, p.12). Voor deze problemen heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus nood aan internationale bescherming zou bestaan. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Zij garandeert voor alle etnische groepen, met inbegrip van Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Bij problemen met Servische burgers kan u zich, ook als Roma, dus richten tot de Servische autoriteiten. Zo blijkt uit uw verklaringen dat, wat betreft uw problemen met de Serviërs die midden vorig jaar bij u binnendrongen, de politie ter plaatse kwam wanneer zich dat incident voordeed, dat ze u vertelden dat ze wisten wie de daders waren en dat ze zouden proberen het probleem op te lossen. Uit uw bewering dat de politie te laat kwam (CGVS p. 11) kan niet zonder meer de onwil tot bescherming vanwege de Servische autoriteiten afgeleid worden. Vooreerst is het normaal dat de ordediensten niet steeds onmiddellijk ter plaatse kunnen zijn en daarnaast kan het uitblijven van onmiddellijk resultaat van het onderzoek andere oorzaken hebben (geen juiste identificatie van de daders, gebrek aan bewijs, onderzoeksdaden,...). U haalt verder aan dat u niet durfde teruggaan naar de politie om uw zaak op te volgen omdat u zelf al meermaals het slachtoffer werd van brutaliteiten, pesterijen en onterechte aanhoudingen door de Servische politie

(CGVS, p. 13). Hoewel het voorvalt dat bepaalde politieagenten zich schuldig maken aan dergelijk wangedrag blijkt uit de informatie van het CGVS dat dit niet zondermeer wordt gedoogd door de Servische autoriteiten en dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen door de politie plaatsvinden. Er dient op gewezen te worden dat er, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn door de Servische politie en meent dat uw rechten geschonden zijn, in Servië meerdere mechanismen bestaan - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Uw bewering dat u dit niet deed uit schrik kan niet aanvaard worden als een afdoende reden. Daarnaast dient nog vermeld te worden dat uw vermeende vrees ten aanzien van de Servische autoriteiten toch wel in twijfel kan worden getrokken door het feit dat u hen voor bepaalde feiten, zoals de inval in jullie huis, wel contacteerde (CGVS, pp. 12 – 13). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft de beledigingen en pesterijen die u en uw familieleden hebben ondergaan op straat (CGVS, p. 12) dient te worden vastgesteld dat het gaat om kleine incidentjes en verbale beledigingen die, hoe pijnlijk het ook is deze persoonlijk te ontvangen, niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij oplopen tot vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Daarenboven geldt ook hier dat u de mogelijkheid heeft om klacht neer te leggen tegen de personen die u beledigen of pesten. Wat de door u aangehaalde problemen van uw kinderen op school (CGVS, pp. 10 - 11) betreft dient te worden gesteld dat evenmin dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij oplopen tot vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst kon u met uw klachten inzake de pesterijen door Servische kinderen bij de directie terecht die u vertelde de problemen te zullen oplossen. Het feit dat uw klacht niet meteen een aantoonbaar resultaat had wijst niet noodzakelijk op het niet willen of niet kunnen aanpakken van de problemen door de directie maar kan andere oorzaken hebben. Daarnaast haalde u aan dat uw kinderen godsdienstles kregen van een priester en geen les kregen over de islam. Niets weerhoudt u echter om uw kinderen na school islam onderricht te laten volgen. Het feit dat u boetes diende te betalen voor het ongewettigd thuishouden van uw kinderen kan een logisch gevolg zijn van de in Servië heersende schoolplicht en wijst geenszins op vervolging of discriminatie vanwege de autoriteiten maar kan integendeel gezien worden als een maatregel om onderwijs te stimuleren en schoolverlaten tegen te gaan. In elk geval geldt voor deze situatie dat de mogelijkheid bestaat om de school aan te klagen indien u vindt dat zij de wet niet respecteert. Betreffende de door u verklaarde slechte behandeling door Servische artsen dient vooreerst te worden gesteld dat u zelf verklaart dat u medicatie kreeg in Servië en er toegang had tot de gezondheidszorg. Dat de Servische artsen u aanmaanden geduld te hebben wijst geenszins op vervolging of discriminatie vanwege de Servische artsen maar kan gestoeld zijn op andere redenen. Hierbij dient ook nog vermeld te worden dat uw verklaringen hieromtrent aan geloofwaardigheid inboeten doordat u geen enkele naam weet van de verschillende artsen waar u sinds 10 jaar af en toe naartoe ging (CGVS, p. 15). Wat betreft uw opmerking dat de Roma in Servië geen rechten hebben en gediscrimineerd worden (CGVS, p. 9, p. 12), dient vastgesteld te worden dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een

rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch of ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U bevond zich evenwel niet in dit geval. U beschikt over de nodige Servische identiteitsdocumenten (CGVS, pp. 6 - 7) en u bent evenmin ontheemd. Daarnaast dient nog te worden aangegeven dat u was ingeschreven in een arbeidsbureau, u over een medisch boekje beschikte en u in staat was om in 2004 met succes een beroepsopleiding tot bakker te volgen, u hebt tevens 2 maand als afwasser kunnen werken en met het verzamelen van oud ijzer wist u 2000 euro te sparen om uw reis naar België te bekostigen (CGVS, pp. 8 - 9; pp. 10 -11). De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Uw identiteitskaart en geboorteakte bewijzen enkel uw identiteit en Servische nationaliteit die niet betwist worden. Uw Servisch rijbewijs toont enkel aan dat u gemachtigd was om in Servië met de wagen te rijden. Het krantenartikel betreffende de Roma jongen die werd aangevallen toont aan dat geweld tegen Roma in Servië voorkomt maar toont ook aan dat er daadwerkelijk tegen wordt opgetreden door de Servische autoriteiten. Ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw H.(...) A.(...) (CG11/11328; O.V. 6.759.676), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Roma, geboren te Aleksinac (Servië) en woonachtig te Mladenovac (Servië) en beschikt u over de Servische nationaliteit. U bent in 1979 geboren te Aleksinac (Servië) en bent ginds opgegroeid. Uw ouders waren oorspronkelijk afkomstig uit Kosovo en soms gingen jullie er op familiebezoek. U heeft echter nooit in Kosovo gewoond. Toen u ongeveer 13 of 14

jaar was leerde u uw huidige man, R.(...) Z.(...) (CGVS 1111327 ; O.V. 6.759.673) kennen en verhuisde met hem naar Mladenovac (Servië). In Servië kende u allerlei problemen. Zo werden jullie vaak bedreigd en aangevallen door Serviërs die zich ophielden in een café in jullie straat. Ze braken bij jullie binnen en vernielden jullie huis. U werd ook persoonlijk aangevallen door enkele Serviërs toen u op een gegeven dag alleen op straat wandelde. Jullie waren ook niet in de mogelijkheid om jullie godsdienst vrij te beleven. Jullie kinderen kenden problemen op school en ook de Servische dokters behandelden jullie niet goed. Door al deze problemen kreeg u last van stress. Op 29 januari 2011 verliet u Servië samen met uw man R.(...) Z.(...) (CGVS 1111327; O.V. 6.759.673) en kinderen. Ook uw schoonbroer R.(...) V.(...) (CG 11/11297; O.V. 6.759.649) en zijn vrouw R.(...) S.(...) (CG 11/11297B; O.V. 6.759.649) en hun kinderen vergezelden jullie. Op 31 januari 2011 kwamen jullie in België aan en diezelfde dag nog vroegen jullie asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart van 22 november 2002, uw geboorteakte van 05 juli 2007, de geboorteaktes van uw kinderen, een aantal krantenartikels uit de krant Blic betreffend problemen van Roma in Servië, uw medisch dossier en dat van uw gezin opgesteld door fedasil, een brief van de medische dienst van het centrum van Virton waarin gesteld wordt dat u gezien uw psychologische problemen moeite kunt hebben om u te uiten tijdens het interview en een psychiatrisch attest stellende dat u lijdt aan anxio-depressief syndroom met een staat van posttraumatische stress, hoofdpijn en slapeloosheid.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde Kosovaarse nationaliteit op geen enkele manier heeft weten hard te maken. U bent geboren en opgegroeid te Servië en u ging slechts af en toe op bezoek bij familie in Kosovo (CGVS 09 mei 2011, pp. 3- 4). Daarenboven heeft u geen Kosovaarse identiteitsdocumenten en beschikt u enkel over Servische identiteitsdocumenten (CGVS 09 mei 2011, p. 5). U verklaarde een Kosovaarse Roma te zijn omdat uw ouders en grootouders oorspronkelijk uit Kosovo afkomstig waren (CGVS 09 mei 2011, p. 3). Gezien bovenvermelde opmerkingen en het feit dat de door u aangehaalde feiten zich allen in Servië voordoen zal uw vrees dan ook enkel ten aanzien van Servië beoordeeld worden. In Servië was u volgens uw verklaringen het slachtoffer van verscheidene problemen met etnische Serviërs. Zo werd u kort na de bevalling van uw jongste dochter aangevallen door 2 Servische mannen toen u alleen in uw straat boodschappen ging doen, daarnaast zouden ook regelmatig een aantal Servische hooligans uw huis binnengedrongen zijn. Deze personen hielden zich op in een café dicht bij jullie huis (CGVS 09 mei 2011, p. 9 en CGVS 20 juni 2011, p.7). Voor deze problemen heeft u echter niet aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus nood aan internationale bescherming zou bestaan. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Zij garandeert voor alle etnische groepen, met inbegrip van Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Bij problemen met Servische burgers kan u zich, ook als Roma, dus richten tot de Servische autoriteiten. Zo blijkt uit de verklaringen van uw partner dat, wat betreft uw problemen met de Serviërs die midden vorig jaar bij u binnendrongen, de politie ter plaatse kwam wanneer dit incident zich voordeed, dat ze u vertelden dat ze wisten wie de daders waren en dat ze zouden proberen het probleem op te lossen (CGVS partner, p. 13). Uit uw bewering dat de politie te laat kwam (CGVS 20 juni 2011 p. 7) kan niet zonder meer de onwil tot bescherming vanwege de Servische autoriteiten afgeleid worden. Vooreerst is het normaal dat de ordediensten niet steeds onmiddellijk ter plaatse kunnen zijn en daarnaast kan het uitblijven van onmiddellijk resultaat van het onderzoek andere oorzaken hebben (geen juiste identificatie van de daders, gebrek aan bewijs, onderzoeksdaden,...). Voor het probleem waarbij u werd aangevallen door 2 Servische mannen toen u melk ging kopen verklaarde u verder geen klacht te hebben ingediend en dit nooit tegen iemand gezegd te hebben uit schrik voor uw belagers die u gezegd hadden dit tegen niemand en zeker niet uw man te zeggen, anders zouden ze hem vermoorden (CGVS, 09 mei 2001 p. 9). Deze verklaringen voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten zijn niet afdoende. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Ook voor wat betreft de problemen die uw man had met de Servische politie heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor en door deze door u vermelde politiebrutaliteiten en onterechte aanhoudingen door een aantal

Servisische politieagenten (CGVS 20 juni 2011, p. 6) niet op de nodige bescherming van de Servische staat zou kunnen rekenen. Hoewel het voorvalt dat bepaalde politieagenten zich schuldig maken aan dergelijk wangedrag blijkt uit de informatie van het CGVS dat dit niet zondermeer wordt gedoogd door de Servische autoriteiten en dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen door de politie plaatsvinden. Er dient op gewezen te worden dat er, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn door de Servische politie en meent dat uw rechten geschonden zijn, in Servië meerdere mechanismen bestaan - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2010 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2010 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft de beledigingen en pesterijen die u en uw familieleden hebben ondergaan op straat omwille van jullie religie en etnische afkomst (CGVS 20 juni 2001, p. 4) dient te worden vastgesteld dat het gaat om kleine incidentjes en verbale beledigingen die, hoe pijnlijk het ook is deze persoonlijk te ontvangen, niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij oplopen tot vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Daarenboven geldt ook hier dat u de mogelijkheid heeft om klacht neer te leggen tegen de personen die u beledigen of pesten. Wat de door u aangehaalde problemen van uw kinderen op school (CGVS 20 juni 2011, p. 6) betreft dient te worden gesteld dat deze evenmin dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij oplopen tot vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst kon u volgens de verklaringen van uw man met uw klachten inzake de pesterijen door Servische kinderen bij de directie terecht die u vertelde de problemen te zullen oplossen. Het feit dat uw klacht niet meteen een aantoonbaar resultaat had wijst niet noodzakelijk op het niet willen of niet kunnen aanpakken van de problemen door de directie maar kan andere oorzaken hebben (CGVS partner, pp. 10 – 11). In elk geval geldt voor deze situatie dat de mogelijkheid bestaat om de school aan te klagen indien u vindt dat zij de wet niet respecteert. Betreffende de door u verklaarde slechte behandeling door Servische artsen dient vooreerst te worden gesteld dat u zelf verklaart dat u toegang kreeg tot medische hulp in Belgrado (CGVS 20 juni 2011, p. 5), uw man verklaarde daarenboven dat jullie medicatie kregen in Servië en toegang hadden tot de gezondheidszorg (CGVS partner, p. 15). Het feit dat de artsen u niet steeds onmiddellijk wilden ontvangen wijst geenszins op vervolging of discriminatie vanwege de Servische artsen maar kan gestoeld zijn op andere redenen. Wat betreft uw opmerking dat de Roma in Servië niet welkom zijn en gediscrimineerd worden (CGVS 20 juni 2011, p. 7), dient vastgesteld te worden dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch of

ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten, en in het bijzonder van de rechten van de Roma in Servië. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U bevond zich evenwel niet in dit geval. U beschikt over de nodige Servische identiteitsdocumenten (CGVS 9 mei 2011, p. 5) en u bent evenmin ontheemd. De algemene situatie voor de Roma in Servië anno 2010 geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets veranderen. Uw identiteitskaart en geboorteaktes bewijzen de identiteit en Servische nationaliteit van u en uw kinderen die niet betwist worden. De artikels van de krant Blic die u heeft voorgelegd betreffen achtereenvolgens de situatie van Roma in een vluchtelingenkamp in Bujanovc, de situatie van Roma in Zrenjanin en hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie. Uw medisch dossier van fedasil maakt enkel melding van astma en hartkloppingen en wijst dusdanig niets aan de hierboven vermelde beslissing. De brief die werd opgesteld door dokter Scholtes vermeldt dat u problemen kon hebben u te uiten tijdens het gehoor. U werd echter twee keer gehoord en kon antwoorden op alle gestelde vragen. In uw psychiatrisch attest staat vermeldt dat u verdere behandeling nodig heeft maar er is geen reden om aan te nemen dat u omwille van conventiegerelateerde redenen geen toegang zou hebben tot deze behandeling in Servië. Ook inzake de asielaanvraag van uw R.(...) Z.(...) (CGVS 1111327; O.V. 6.759.673), heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren de schending aan van de motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekers stellen dat in de bestreden beslissingen het asielrelaas niet in twijfel wordt getrokken. Er wordt namelijk nergens melding gemaakt van de ongeloofwaardigheid van de verklaringen. Verzoekers herhalen dat zij melding hebben gemaakt van problemen van discriminatie in het zoeken naar werk, dat hun kinderen gepest werden op school en dat er geen aandacht aan hen werd besteed, dat zij problemen kenden bij de toegang tot de gezondheidszorg en met de politiediensten. Zij wijzen erop dat tweede verzoekster zware aantastingen

van de fysieke integriteit heeft ondergaan, dat zij problemen kenden bij de beleving van hun geloof en werden afgeperst door Serviërs. Verzoekers benadrukken dat het Commissariaat-generaal zelf opmerkt dat er een probleem van discriminatie is van de Roma in Servië. De Servische autoriteiten zouden echter deze situatie erkennen en proberen op te lossen. Verzoekers merken evenwel op dat de manier waarop de Roma worden behandeld een schending inhoudt van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), aangezien er sprake is van een vernederende en mensonterende behandeling. De discriminatie speelt ook een rol op de arbeidsmarkt, op het vlak van sociale voordelen, toegang tot gezondheidszorg, enz. Verzoekers wijzen erop dat dit dient te worden meegenomen bij de algehele beoordeling van het relaas. Verzoekers verwijzen daarbij naar de 'Guide des procédures et des critères' van UNHCR. De discriminaties waarvan zij slachtoffer waren, werden volgens verzoekers uiteengezet en het Commissariaat-generaal twijfelde niet aan de geloofwaardigheid ervan, maar deze feiten werden niet gezien als een geheel, maar als afzonderlijke aspecten, waardoor men het cumulatief effect heeft gemist. Het Commissariaat-generaal doet geen onderzoek naar de verschillende discriminerende behandelingen, maar stelt enkel dat er geen bewijs is dat het gaat om discriminatie of dat het discriminatie is omwille van hun Roma achtergrond. Verzoekers herhalen nogmaals de vervolgingsfeiten en benadrukken dat er geen beoordeling werd gemaakt op basis van het geheel van de feiten en dat het Commissariaat-generaal daardoor de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden. Verzoekers konden geen beroep doen op andere instanties in Servië omwille van de verschillende mensonterende behandelingen die zij reeds hebben ondergaan bij de politie enerzijds en het feit dat zij bedreigd werden als er politie zou worden bijgehaald anderzijds. Het Commissariaat-generaal stelt zelf dat er nog steeds problemen zijn bij de Servische politie. In die zin is er een tegenstrijdigheid te vinden in de bestreden beslissingen. Hierin wordt namelijk enerzijds vastgesteld dat verzoekers geen objectieve grond hebben om aan te nemen dat zij geen bescherming kunnen krijgen en anderzijds stelt men dat hervormingen noodzakelijk blijven voor het beter functioneren van de Servische politie. Verzoekers herhalen dat het Commissariaat-generaal aanhaalt dat de Servische autoriteiten op wetgevend en uitvoerend vlak initiatieven hebben genomen in verband met de situatie van Roma en dat er sprake is van een beleid dat gericht is op integratie en niet op discriminatie. Verzoekers erkennen dat er verschillende initiatieven zijn genomen door de Servische overheid om de situatie van Roma te verbeteren, maar vermelden ook dat deze maatregelen nog geen concrete vruchten hebben afgeworpen. Het is niet voldoende om te stellen dat de autoriteiten zich bewust zijn van een situatie. Het Commissariaat-generaal dient volgens verzoekers te onderzoeken in welke mate deze maatregelen effectief zijn. In bijlage voegen verzoekers een 'Anti Racism monitors report on Serbia' bij van 31 mei 2011 waarin wordt gesteld dat "*racist crimes may be going unpunished by Serbian Courts*". Verzoekers herhalen dat de behandeling die ze hebben gekregen tot aan hun vertrek uit Servië een inbreuk is op artikel 3 van het EVRM en vragen tenslotte de toekenning van het statuut van vluchteling of minstens de subsidiaire bescherming.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.3. In de bestreden beslissingen waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, stelt het Commissariaat-generaal in de eerste plaats vast dat verzoekers' vrees ten aanzien van Servië beoordeeld dient te worden, aangezien dat de beweerde Kosovaarse nationaliteit van verzoekers geenszins aannemelijk wordt gemaakt en zij enkel Servische identiteitsdocumenten neerleggen. Met betrekking tot de inval van Serviërs in hun huis een zeven- of achtal maanden voor hun komst naar België, zijn verzoekers er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze geen of onvoldoende beroep konden doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en uit de verklaringen van verzoekers blijkt echter dat er geen onwil bestaat bij de Servische politie om bescherming te bieden. Uit deze gegevens besluit de commissaris-generaal dat de Servische overheid voldoende maatregelen treft ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de beledigingen en de pesterijen die verzoekers en hun familieleden hebben ondergaan en de problemen van verzoekers' kinderen op school kunnen luidens de bestreden beslissingen niet dermate ernstig genoemd worden dat zij als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming kunnen worden gekwalificeerd. Het feit dat de kinderen geen onderricht kregen in de Islam en dat er

boetes werden opgelegd wegens het onwettig thuishouden van de kinderen, wijst niet op vervolging vanwege de autoriteiten. De door verzoekers aangehaalde slechte behandeling door artsen zijn weinig geloofwaardig. In de beslissingen wordt de discriminatie van Roma bevestigd, maar wordt gesteld dat deze het gevolg is van een samenloop van omstandigheden en niet louter te herleiden is tot de etnische origine. Tevens wordt in de beslissingen vermeld dat discriminatie niet automatisch kan gelijkgesteld worden met vervolging. De commissaris-generaal zet de situatie van de Roma in Servië uiteen en concludeert dat het beleid gericht is op integratie en niet op vervolging van minderheden. Uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt blijkt dat er vooral problemen zijn voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten, maar verzoekers bevonden zich niet in dergelijk geval. De algemene situatie van de Roma geeft geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van het Vluchtelingenverdrag en is niet van die aard is dat er sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Van vervolging is slechts sprake in geval van een voortdurende of systematische schending van de mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhoudt en tegen de welke een staat niet kan of wil beschermen (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 104-105). Verzoekers verwijzen naar de *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, van het UNHCR (Proceduregids) en betogen dat er geen onderzoek werd gedaan naar de verschillende discriminerende behandelingen en er geen beoordeling werd gemaakt op basis van het geheel, waardoor de zorgvuldigheidsplicht zou zijn geschonden. De Raad merkt op dat in de bewuste paragrafen uit de Proceduregids, die door verzoekers worden geciteerd, uitdrukkelijk wordt gesteld dat discriminatie slechts in uitzonderlijke gevallen met vervolging kan worden gelijkgesteld, met name wanneer de betrokkene bijvoorbeeld ernstige hinder ondervindt bij het uitoefenen van een beroep, het belijden van zijn godsdienst of de toegang tot het onderwijs (Proceduregids, §54). Uit het administratief dossier kan op grond van de verklaringen van eerste verzoeker worden afgeleid dat hij wel degelijk actief was geweest op de arbeidsmarkt. Op de vraag *“Werkte u in Servië?”* antwoordde hij immers: *“Fysieke arbeid. In het begin arbeider en daarna mijn beroep gedaan maar 2 maand. Mijn beroep is bakker. En als arbeider, oud ijzer verzamelen.”* (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 8). Verder verklaarde hij 2000 euro te hebben gespaard om zijn reis te bekostigen door te werken (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 10). Met betrekking tot de toegang tot het onderwijs blijkt dat zowel eerste verzoeker als zijn kinderen school liepen in Servië (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 8; p. 10). Ook wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, blijkt dat eerste verzoeker en zijn vrouw verschillende artsen hebben bezocht naar aanleiding van stressklachten, waarbij eerste verzoeker zelf aangaf dat hij niet erg regelmatig ging (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 15). Wat de bejegening door de Servische politie betreft, merkt de Raad op dat uit de verklaringen van eerste verzoeker kan worden opgemaakt dat de politie wel degelijk inging op hun oproep naar aanleiding van de inval van Serviërs in hun woning (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 13). Verder verklaarden verzoekers dat ze nooit een officiële klacht hebben ingediend (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 13). Deze vaststellingen relativeren de discriminatoire bejegening waarvan verzoekers beweren slachtoffer te zijn. Bovendien tonen verzoekers ondanks hun beweringen op dit punt niet aan dat de cumulatie van deze discriminaties gevolgen heeft die ernstige schade toebrengen aan een persoon (cf. RvS 31 oktober 2006, nr. 164.283) waardoor deze als vervolging zouden kunnen worden gekwalificeerd. Verzoekers kunnen niet worden bijgetreden dat geen beoordeling werd gemaakt op basis van het geheel van de feiten. Zij voeren een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, maar laten na om in hun verzoekschrift uiteen te zetten met welke specifieke elementen, waaruit de ernstige schade aan een persoon zou blijken, bij de beoordeling door de commissaris-generaal geen rekening zou zijn gehouden.

2.5. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Enerzijds vloeit dit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat vereist dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil inroepen. Anderzijds bepaalt artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed. Waar verzoekers beweren dat zij geen beroep hebben gedaan op de politie omwille van de verschillende mensonterende behandelingen die zij reeds hebben ondergaan bij de politiediensten, stelt de Raad vast dat uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt, dat er meerdere mechanismen bestaan, die ook toegankelijk zijn voor Roma, om dergelijk wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten (stuk 18, Landeninformatie, ‘Themaverslag ‘Servië wet en orde’ van Landinfo d.d. 24 november 2008’, ‘Commission of the European Communities: Commission Staff working Document’, ‘Info OVSE’, ‘Kopie van de OVSE flyer’). Verzoeker verklaarde op de hoogte te zijn van de mogelijkheid tot het indienen van een klacht, maar liet na om dit te doen (stuk 5, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 16). Daarnaast benadrukt de Raad dat de

bewering geen klacht te hebben ingediend uit schrik voor represailles (klacht tegen de politie: stuk 8, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 13; klacht tegen belagers: stuk 8, gehoorverslag CGVS eerste verzoeker 09/05/2011, p. 13) niet als afdoende reden kan worden aanvaard. De bevoegde overheden kunnen namelijk niet optreden wanneer ze geen kennis hebben van de problemen, zodat verzoekers geenszins aantonen dat de autoriteiten niet op nuttige wijze zouden kunnen optreden en evenmin dat ze niet zouden kunnen rekenen op bescherming ingeval van aangifte. Uit de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt trouwens dat er geen sprake is van systematische, specifiek op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen vanwege de Servische autoriteiten (stuk 18, Landeninformatie, SRB, Servië, 'De situatie van Roma in Servië', p. 10). Tenslotte blijkt uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat er een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie strafbaar maakt en dat hiertegen in de praktijk steeds beter wordt opgetreden door de overheid. Verder kan men uit deze informatie afleiden dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden. Er zijn namelijk wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging tegen etnische groepen (stuk 18, Landeninformatie, 'Themaverslag 'Servië wet en orde' van Landinfo d.d. 24 november 2008', 'Commission of the European Communities: Commission Staff working Document', 'Info OVSE', 'Kopie van de OVSE flyer', 'SRB Situatie van Roma in Servië d.d. januari 2010', 'US Department of State 2008 Human Rights Report Serbia', 'Decade of Roma Inclusion Terms of Reference'). Verzoekers blijven bovendien in gebreke hun beweerde pogingen om een beroep te doen op de politiediensten, noch het falen van die pogingen aan te tonen met enig concreet begin van bewijs.

2.6. Waar verzoekers in de bestreden beslissingen een tegenstrijdigheid ontwaren doordat enerzijds wordt gesteld dat verzoekers geen objectieve grond hebben om aan te nemen dat zij geen bescherming kunnen krijgen terwijl anderzijds wordt gesteld dat er, wat de Servische politie betreft, nog hervormingen noodzakelijk blijven, kunnen zij niet worden gevolgd. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoekers toe om aannemelijk te maken dat zij geen beroep kunnen doen op de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden. Verzoekers hebben nagelaten om dit *in concreto* aan te tonen. Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de Servische overheid *in globo* voldoende maatregelen treft ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Uit dit alles kan in alle redelijkheid worden afgeleid dat verzoekers hebben verzuimd om de lokale beschermingsmogelijkheden uit te putte, waardoor zij niet in aanmerking komen voor internationale bescherming. Door toevoeging van de nuance dat er in Servië nog steeds hervormingsinspanningen noodzakelijk blijven, is niet beoogd met een tegenstrijdigheid.

2.7. De samenvatting van een rapport van de Raad van Europa over de situatie in Servië, dat werd toegevoegd aan het verzoekschrift bevestigt grotendeels de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd door het Commissariaat-generaal in zoverre deze betrekking heeft op de socio-economische achterstelling van Roma. Waar het rapport vermeldt dat er maar enkele racistisch geïnspireerde criminele feiten leiden tot een vervolging en dat de straffen daarvoor relatief laag zijn, heeft het geen betrekking op de situatie van verzoekers aangezien zij nooit een officiële klacht hebben ingediend. Een samenvatting van deze 'Anti-racism monitors report on Serbia', bestaande uit één pagina is bovendien niet van die aard om een ander licht te werpen op de vaststellingen op grond van de uitgebreide informatiebundel die werd toegevoegd werd aan het administratief dossier (stuk 18, Landeninformatie). Uit deze informatie kan in elk geval niet worden afgeleid dat de inspanningen van de Servische autoriteiten om de situatie van Roma te verbeteren nog geen vruchten hebben afgeworpen, zoals verzoekers lijken te beweren. Het komt aan verzoekers toe om concreet aan te tonen dat zij, ondanks deze maatregelen, op grond van de bestaande discriminatie nog steeds een gegronde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade. De verwijzing naar een samenvatting van een rapport van de Raad van Europa volstaat op dit punt allerm minst.

2.8. Waar verzoekers stellen dat de manier waarop Roma worden behandeld een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM, merkt de Raad op dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) inzake artikel 3 van het EVRM slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een "*minimum level of severity*" bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.9. Er werd geen schending aangetoond van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoekers maken

niet aannemelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft genomen. Er werd geen schending van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN